

пути, казацитѣ на двѣтѣ колони влѣзоха най послѣ въ непосредственна свѣрска, и стана ясно, че дѣсната колони отива сѣщо въ атака на западния фронтъ на Шейновския лагеръ. Настѣпваше тържественна минута — послѣдния актъ отъ упорната петмѣсечна Шипченска борба. Противника бѣше притиснатъ отъ двѣ страни въ неговото укрѣпено гнѣздо и трѣбваше да се унищожи. Извѣстието за появляването на генералъ Скобелева отъ западъ се распространи по войскитѣ на лѣвата колони съ неимовѣрна бързина. Слабитѣ надѣжди и даже съмнѣнието въ успѣха сега се прѣвърнаха въ увѣренностъ. У турцитѣ напротивъ се заблѣзваше едно суетение и хвърлюване на всички страни — признакъ на начинающата се деморализация.

Между туй огъня въ колоната на Скобелева продължаваше да се приближава и усиља. Въ 2 ч. слѣдъ пладнѣ князь Свѣтополкъ Мирски заповѣда на послѣднитѣ резерви да усилятъ по слабитѣ участъци отъ бойната линия и да се готвятъ за атака. Въ това врѣме отъ редута № 1 се показаха голѣми сгѣстени турски маси и се насочиха къмъ дѣсния флангъ на лѣвата колони. Заедно съ пѣхотата вървѣха и нѣколко отдѣлни кавалерийски колони. Това бѣше послѣдния опитъ на турцитѣ да си пробиятъ пътя на истокъ Срѣщнати изново съ дружитѣ залпове на 13-ия стрѣлковъ баталионъ и отъ баталионитѣ на Елецкия и Сѣвския полкове, у тѣхъ произлиза една безредица и слѣдъ това се хвърлятъ въ центра. Черкезската кавалерия се спуща стрѣмително напредъ, но биде отбита и повърната отъ огъня на частитѣ, които заемаха централнитѣ могили. Тогава черкезитѣ повръщатъ на югъ къмъ малкото пространство, което оставаше незаето и сполучватъ слѣдъ страшни загуби да излѣзатъ отъ този огненъ кръгъ.

Въ сѣщото това врѣме, войскитѣ на генералъ Скобелева завладѣха юго-западнитѣ редуты № 2 и 3 на противника и бѣха се насочили срѣщу редута № 1. Вико-